

A könyvtári koordinációról

Mindenekelőtt: egy kis KMK- és könyvtártörténet... Valószínű ugyanis, hogy Hegelnek meg az új-hegelianusok farvizén járó filozófiai elméletnek van igaza: a dolgokat *történeti* perspektívájukkal együtt lehet csak érdemben érteni.

Ami mostanában az OSZK–KMK körül zajlik, hol szakfelügyeletileg, hol szakmai szóbeszédekben, az felettébb – szinte kínzó imperatívusszal – követeli meg, hogy történeti távlatban is felvessük a dolgot. Egy ilyen historikus szemle talán segít megérteni a jelent, és bizonyos támpontokat kínál a jövőre nézvést is. Különösen áll ez az OSZK–KMK ma még *Könyvtári Koordinációs Osztálynak* nevezett részlegére.

A Háfosz históriája

Kezdetben volt a nemzeti könyvtár Módszertani Osztálya. Illetve még bonyolultabban indult a dolog: volt az NKK, azaz a Népkönyvtári Központ, melyet érdemben Sallai István vezetett. A Módszertani Osztályhoz kapcsolódott az 50-es évek végén az ún. Szakkönyvtári osztály, melynek céljait és koordinatív szerepkörét jelentős mértékben – az OSZK főigazgatóhelyetteseként – Sebestyén Géza fogalmazta meg. Summa summarum: kialakult egy két irányú, két funkcionális részlegre épített KMK a 60-as évek derekára, melyek közül az egyik a felsőoktatási és szakkönyvtárak, a másik a közművelődési könyvtárak ügyének volt a zászlóvivője, képviselője, mentora. Ekkor nevezték el a közkönyvtári osztályt *Hálózati és módszertani osztálynak*, hogy aztán később a módszertani (lényegében könyvtártechnológiai) részt külön választva, és *Könyvtári hálózati osztályként* – Sente Ferenc emlékezetes vezetésével – a 60-as, 70-es években a „public library”-k ügyének letéteményeseként működjön. Sok nosztalgia, mely a közművelődési könyvtárak (korosabb) munkatársainak szívében él, erre a korszakra mutat vissza, amikor a „fejlesztési irányelvek”, normatívák, építészeti mintamodellek, a TEKE első sorozatai születtek és itt is sokat tüsténkedtek a 76-os könyvtári tvr. előkészítése végett. Ez az osztály iktatott munkatársai közé jogász, hogy a paragrafusok szakmai részének is legyen gazdája. Ezen az osztályon dolgozott Vargha Balázs, aki – Sallaival „kézen fogva” – a gyermekkönyvtári ellátás korszerű koncepcióját megalkotta. (Ezekben az ügyekben az akkori Művelődési Minisztérium Könyvtári osztályán Futala Tibor volt a legfontosabb „összekötő”).

Időközben a Szakkönyvtári osztály is – előbb Pataky Ernő, majd Horváth Tibor vezetésével – megtalálta a maga feladatait. Igaz, az egyetemi, főiskolai és országos feladatkörű szakkönyvtárak területén jóval kialakultabb struktúrákat, nehezebben mozgítható intézményeket kellett – úgy, ahogy – koordinálni. De – egyebek közt – megjelent a *Gyűjtőköri kódex*, megjelent az első *Könyvtári Minerva*, megjelent – Bereczky László munkájaként – a munkanormatívák gyűjteménye

is, és sok más egyéb akció is folyt. A szimmetrikus helyzetet, amelyben a közművelődési és a szakkönyvtári koordináció egymásnak megfeleltethető volt, a 70-es évek közepe táján az bontotta meg, hogy létrejött az ún. TINTI – Sárdy Péter külön informatikai csoportja –, mely aztán idővel megszűnt és tagjai, a szakkönyvtárügy jeles képviselői (Sz. Nagy Lajos, Károlyi Ágnes és mások) többségükben, mikor a csoport megszűnt, a Hálózati osztály munkatársaiként kerültek vissza a KMK-ba. Így, szinte kalandos módon állt össze az a 6-8 fős „csapata” a 70-es évek végére, Szente Háfosz-a, mely a köz- és szakkönyvtárügy együttes koordinálójá kívánt lenni (és ez vagy sikerült, vagy nem). Az osztály újabb nevében – Hálózatfejlesztési és szakfelügyeleti osztály – az is tükröződött, hogy időközben a szakfelügyelet koordinálása szerepkört is kapott. Mindig is a művelődési minisztérium háttérintézménye volt a KMK, és a Háfosz meg kiváltképpen fontos szerepet játszott a döntések előkészítésében és lebonyolításában. Mondhatni „csendestárs” volt fontos ügyekben. És talán megvédhető annak a megállapításnak az igazsága is, hogy Sallai István és Sebestyén Géza életművéhez szervesen hozzátartozik a KMK létrehozásának koncepciója, illetőleg az eleinte két, később csak egy, Háfosz osztályként működő szervezési, fejlesztési mini-intézmény működése.

És itt meg kell állni avégett, hogy két, mostanában, úgy tűnik, vitatott fogalmat *történetileg* értelmezzünk.

Az egyik a „hálózat” fogalma. *Abban az időben ez természetesen nem számítógépes hálózatot jelentett, még csak nem is teljes ellátási hálózatot, de igenis jelentett egy egymásra és egymásba épülő könyvtári szolgáltatási hálózati modellt, az egységes magyar könyvtárügy eszméjét, de legalábbis annak ideáját, amely – persze – mindig szembetalálkozott a rideg valósággal, a könyvtári élet – szinte természetesenek mondható – partikuláltságának erővonaláival. De a Háfosz ennek az ideának, a könyvtárügy egységének letéteményese és ügyvivője volt, és nem egy esetben az előrevivője is (ld. tvr., centralizált ellátás; könyvtári normatívák: felsőoktatási, közművelődési, munkahelyi; hátrányos helyzetűek ellátása; zenei könyvtárak ügye; börtönök könyvtárai; kórházi betegkönyvtárak; házhozzállítás rászorultaknak stb.)* Vagyis könyvtári szolgáltatási láncolatokat szerveztek a különböző típusú könyvtárak munkatársaival „kart karba öltve”.

A másik fogalom, amely talán még több spekulációra adhat okot, az maga a *koordináció* – amely ma is szerepel a szóban forgó KMK-osztály nevében... Ennek a latin eredetű szónak az *ordo*, azaz a rend a töve. Koordinálni annyit tesz, mint bizonyos dolgokat egybe rendezni, egymáshoz szervezni. Persze, hogy mi a rend, és mi a rendetlenség? Ez elég fogas filozófiai, antropológiai és lélektani kérdés, könyvtárügyben azonban nem más, mint egy korszerű koncepció alapján – a szakma egyetértésével – kialakított *ellátásnak a rendezettségét*, de legalábbis ennek a célzatát jelenti. Aligha lehet vitatni, hogy a magyar könyvtárügyben volt, van arra igény, hogy e vágykép felé való közelítésben legyen egy szervezet, amely ennek zászlóvivője és aktivistája.

Természetesen – a könyvtári koordinációról szólva, sem ehelyütt, sem mássutt – nem kívánunk ideálképet festeni: sok-sok bonyodalommal, nemegyszer tévedéseken át, sok esetben esendően jártuk ezt az utat. Ki, mikor. E sorok írói a 70-es évek derekától voltak ennek az osztálynak a munkatársai.

Az országos könyvtári koordináció jelene

Miként a 80-as évek végén, a 90-esek elején a magyar könyvtárak világa erős átalakuláson ment át (s nemcsak pozitív volt ez a változás, *sapientia sat*), úgy a koordinációs osztálynak is nagyon megváltozott az arculata és a funkciója.

A rendszerváltással, a demokratikus intézményi rendszer kialakulásával megszűntek az osztály fontos, szakmai-társadalmi partnerei (OKT, megyei könyvtárigazgatók, egyetemi, főiskolai könyvtárigazgatók tanácsai), és célként a szakmai öngazgatás részben korábban is létező (MKE), részben újonnan létrejövő szervei kínálkoztak partnerül. Köztudott, hogy a minisztériumi irányítás is meggyengült, épp akkor, amikor az új törvényalkotási processzusban felettébb szükség lett volna rá. A háttér intézményi szerep – az OSZK és a KMK igazgatói posztján történt változásokat is tekintetbe véve – nem tudott erőteljes, új tartalommal telítődni. A KKO (Könyvtári Koordinációs Osztály) azonban tette, amit ebben a helyzetben – legjobb szakmai lelkiismerete szerint – tehetett. Az osztály részben tradicionális, szakmai-ágazati szerepkörét vitte tovább (TEKE-SZAKMA kiadása, ÁMK-k, iskolai könyvtárak gondozása, gyermekkönyvtári, városi könyvtári, média-hálózati ügyek, zenei könyvtári kuratóriumi munkák stb.), másrészt az MKE-hez és a KIK-hez kapcsolódva a demokratikus, a könyvtárak, könyvtárosok véleménye közvetítőjének érezte magát.

A 80-as évek elejétől kezdett kibontakozni egy olyan új feladatrendszer, amelyet a „történelem diktált”. És ez a külföldi alapítványi megkeresésekhez, ajánlatokhoz való csatlakozás. Amiből mára egy meglehetősen széles ívű szervezési, közvetítési feladatkör támadt. Először „csak” évente 60 000–80 000 kötet fizikai elosztásának rendszerét kellett – immár számítógépes háttérrel, de sok-sok fizikai tennivalóval együtt – megszervezni. Az osztálynak ez a csoportja mintául szolgált sok közép-európai ország számára. Nemcsak a Soros Alapítvány egyik „szaktanácsadója” és munkatársa lett az osztály, de különböző külföldi, elsősorban amerikai szerv is megkereste nagy bizalommal, jó hírét hallva könyvtári ügyekben. A Mellon Alapítvány olyan mértékben megbízott az OSZK-ban, s ezen belül a KKO-ban, hogy kb. 1 millió USD „grant” – egyetemi és szakkönyvtári célú – konzorciumi pályázatának tette „gazdájává” az osztályt. Mindez szakmai körökben eléggé ismert, nem is szükséges részletezni.

Főbb vonalaiban körülbelül így áll a könyvtári koordináció ügye – manapság. Ám – hogyan tovább?

Mi lesz az ügyvel?

A kérdések garmadája merülhet fel. Egyfelől ott van az ún. „Csurgay-bizottság” jelentése, de ott van a 3K hasábjain közölt szakfelüyeleti jelentés is, és mindegyik komoly KMK-szerepeket jelez. Ugyanakkor ott van a költségvetési szűkítés, a leépítések fájdalmas processzusa, amely könnyen felvetheti azt az ötletet, hogy ezt az osztályt, ezt a funkciót talán meg is lehetne szüntetni.

Pedig minden menedzsment tankönyv leírja, hogy a koordináció a vezetés és az irányítás része, különösen bonyolult, szerteágazó szervezetek esetében nélkülözhetetlen. A könyvtárügynek is szüksége van az információk szervezett és spon-

tán gyűjtésére, rendszerezésére, megőrzésére és terjesztésére. E tekintetben óvatosságra int az a körülmény, hogy például az OKDT/OKT sok évtizedes tevékenysége során készült, nagyrészt még ma is aktuális elemzések és javaslatok ma már sehol sem találhatóak, irattárunk nincs, és folyamatosan azt tapasztaljuk, hogy a megoldatlan problémák újra és újra előbukkannak. (Aki tudja, hol vannak összegyűjtve ezek a dokumentumok, jelentkeztek.)

Nem vitatható az sem, hogy a sürgős jogalkotás, jogszabálymódosítás időszakában a könyvtárügyi jogi koordinációjának intézményi biztosítására van szükség.

Még költői kérdés: ki fogja koordinálni és végrehajtani a közkönyvtárak évének projektjeit? Ki fog végre egyeztetni abban a dzsungelben, amely a szolgáltatások finanszírozása, a térítési-szolgáltatások egyeztetése stb. körében előállt és még tovább fog fokozódni?

Azt gondoljuk, hogy mindenképpen szükség van egy olyan helyre, munkatársi körre, melyik a partikuláris – könyvtári ágazati – érdekeken túl tud tekinteni, és egységben képes látni a könyvtárügy fontosabb ágait-bogait, és ezt képviselni tudja, stratégiailag az egész rendszert célozva. Hisz más a baja a kis, de más a nagy könyvtáraknak, a közművelődésieknek és a szakkönyvtáriaknak. Erre egyedül egy koordinációs osztály alkalmas, különösen a döntések előkészítésének mindennapi munkája tekintetében.

A jövőt illető kérdések közül előtérbe tolaakszik még valami. Tudvalévő, hogy az OSZK–KMK a valódi, számítógépes hálózatok kialakulásakor (illetőleg nem koordinált kifejlesztésekor) „nem volt a tethelyen”. Azonban – egy esetleges „magyar OCLC” koordinálása, struktúrájának megszervezése már a feladata lehetne. Azt hisszük, ezt sohasem késő elkezdni. Sőt a magyar gazdasági helyzetre való tekintettel nemcsak szellemi tőkét kellene evégett kamatoztatni, hanem a „fund raising” szerepet is vállalni kellene ebben, esetleg külföldi alapítványi forrásokat is megnyerve az ügy támogatására.

Ideje lenne a szakmának is összefogni a könyvtárakért. A KMK Könyvtári koordinációs osztálya nyújtja a kezét...

Fogarassy Miklós – Skaliczki Judit

A CAVoUR-ról

Beszélgetés Cavalloni Gyöngyivel

A 3K olvasói a szakfolyóiratok hasábjain többször is találkozhattak a kissé ismerősnek, kissé talán talányosnak tűnő CAVoUR Könyvtártechnológia hirdetései-vel. Most Cavalloni Gyöngyivel és Urbán Lászlóval beszélgetünk egy budafoki kertben. Tőlük szeretnénk megtudni, mi is az a CAVoUR. Persze féligmeddig már el is árultuk: CAValloni Gyöngyi, URbán László. A nevek ismerősek, a cég – ügy tűnik – kevésbé. Igaz is, tulajdonképpen miről is van szó? Bt-ről, Kft-ről?

– Egyikről sem. Kiegészítő tevékenységként végzett magánvállalkozásról. Ennek még nincs közismert betűneve. Abból azonban, hogy kiegészítő... sejtjhetitek, hogy van főállásom is.

– *De hát miről van szó tulajdonképpen?*

– A választott név azt jelenti, hogy a CAVoUR termékek jó része közös munka, együttműködés eredménye. Férjem, Urbán László, a könyvtárápítás és berendezés tanácsadója, ötleteivel és gyakorlatilag is segítségemre van ebben a munkában. A cég nevét kettőnkéből rövidítettük, s bár így véletlenül az olasz függetlenségi mozgalom sok tisztelettel övezett államférfijának emlékét is idézi, nem mondtunk le róla. Próbálkozásunkhoz külföldi szakmai árukatalógusok adták az ötletet: mennyi mindent kínálnak a világban, amit nálunk a piac kicsisége miatt nem volt érdemes forgalmazni. Nyitó árukészletünket mi is Németországból szereztük be. Szerencsére az utóbbi néhány év alatt rengeteget fejlődött itthon is a technológiai készültség, s a legtöbb terméket a korábbi mintával azonos minőségben itthon is gyártani tudjuk. Így, a vám és szállítási költségtényezők kiküszöbölésével tudjuk enyhíteni árainkat.

– *És mi a főállásod? Hogyan függ össze a „kiegészítő tevékenységeddel”?*

– Főállásban a szanyi Mezőgépipari Kft. üzletszerzője vagyok könyvtári bútorokra és tömörraktári berendezésekre már tizenötödik éve. A megrendelőknek helyszíni felmérést, berendezési tanácsadást, árajánlat kidolgozását végzem. Ebből következik, hogy az összeférhetelenség kizárása érdekében a CAVoUR bútorokkal nem foglalkozik, csak kiegészítőkkal, a könyvtári munkához szükséges segédanyagok forgalmazásával, különböző szolgáltatásokkal.

A két tevékenység sokszor összekapcsolódik. Pl. egy kolléga arról érdeklődik, hogy mennyiért rendelhet Szanyból egy számítógépes asztalt, és milyent, de egyúttal rendel a CAVoURTól lepirellő katalóguskartont is.

– *Mikortól és mit kínáltok? Mit nyújt, mit ajánl a CAVoUR?*

– A CAVoUR 1991-ben kezdte meg tevékenységét a számítógépes feldolgozásnál használható lepirellő katalóguskarton és az ún. négy- és nyolccímes másolókarton kínálatával. Hosszú időbe telt, amíg különböző reklámokkal és kiállításokkal sikerült az ismerősök és az ismeretlenek tudatába belopni a CAVoUR nevet. Egy idő után azonban már nem csak ezt a kétfajta terméket keresték nálunk, hanem sok egyebet is, amire egy könyvtárosnak napi munkája során szüksége van. Így kínálatunk egy része saját ötleteink alapján, más része a bejelentett igények nyomán alakul. Mivel tudjuk, hogy a könyvtárak igen kevés – egyre kevesebb – pénzből gazdálkodnak, mindig megpróbáljuk megkeresni a jelzett problémára a leggazdaságosabb megoldást. Sajnos nem mindig sikerül, vagy nem biztos, hogy az első nekifutásra sikerül.

Most éppen egy ilyen kísérleti-kipróbálási periódusban lévő termékkel szeretnénk megprezentálni e folyóirat előfizetőit, és kérni, hogy a használatban szerzett tapasztalataikat, módosítási javaslataikat közöljék velünk. Sok kolléga panasza: drága a folyóiratok kötetése, a kötött évfolyamokból nehézkes a másolás. Ezért egy olyan egyszerű, de olcsó és mutatós megoldásra törekedtünk, mint az e számhoz mellékelt, méretre szabott, bigelt hullámkartonból készült „borító”. Ez alkalmas (vagy sem?!) arra, hogy az 1995-ös évfolyam 12 számát a költséges kötetés nélkül együtt-tartsa.

Minden bírálat a mi munkánkat segíti és javuló, bővülő kínálatunkkal – reméljük – a könyvtárosokat szolgálja. Hogy meddig, az nem csak rajtunk, hanem az állandóan változó gazdasági szabályokon múlik, de mivel úgy gondoljuk, hogy az optimizmus előre visz, reméljük, hogy e vállalkozás élni és fejlődni fog!

– Köszönjük a beszélgetést, és – természetesen – köszönjük a 3K előfizetőinek szánt kötetéspótló prezentet is. Egy utolsó kérdés: cím, telefonszám?

– CAVoUR Könyvtártechnológia. Cavalloni Gyöngyi, 1222 Budapest, Csap u. 14/A. 227-0237.

Maurer Péter – Vajda Kornél

4. nemzetközi BOBCATSSS szimpózium

Immár negyedszer kerül megrendezésre a BOBCATSSS-szimpózium (korábban „holland-magyar szeminárium” néven volt ismert) a BOBCATSSS és az EUCLID közös szervezésében

**1996. január 29–31-ig Budapesten,
az Országos Széchényi Könyvtár előadótermeiben,**

könyvtárosok, tájékoztató szakemberek, felsőoktatási intézmények hallgatói és más érdeklődők részvételével.

Az angol nyelvű szimpózium fő témája idén:

Az információs szolgáltatások minősége

A programban a következő témák szerepelnek:

1. az elektronikus információk szerzői joga;
2. elektronikus publikálás;
3. az adatbázisok minősége;
4. a menedzsment minősége;
5. a fiataloknak nyújtott szolgáltatások minősége;
6. a könyvtári személyzet minősége;
7. változások az információközvetítésben;
8. a használók elégedettsége.

Idén az előadók közvetlenül a holland szervezőknél jelentkeztek, úgy tudjuk, köztük magyar kollégák is lesznek; a részletes programról a későbbiekben a résztvevők még tájékoztatást kapnak. Elsősorban angolul jól tudó fiatal könyvtárosok és hallgatók részvételére számítunk. Vidéki egyetemi vagy főiskolai hallgatók részvételi díját, diákszálási és utazási költségeit igény szerint az MKE magára vállalja.

A szimpózium részvételi díja: 1000 Ft.

Jelentkezési lapot lehet kérni:

- az egyesület titkárságától (Magyar Könyvtárosok Egyesülete, 1054 Budapest, Hold u. 6.),
- az egyesület területi szervezeteitől és szekcióitól, valamint
- a budapesti, debreceni, nyíregyházi, szegedi, szombathelyi egyetemi illetve főiskolai könyvtár tanszékektől.

Kérjük, hogy a kitöltött jelentkezési lapokat legkésőbb november 25-ig adják postára.

A szervezőbizottság

Hírlevél a Magyar Könyvtárosok Egyesülete tagjaihoz

Budapest, 1995. október 13.

50. szám

Elnökségi ülés – Szeptember 22-én Ambrus Zoltán meghívására Békéscsabán tartotta ülését az MKE elnöksége a Békés Megyei Könyvtár új épületének tízéves jubileuma alkalmából. A délutáni tanácskozássra az elnökség a többi meghívott szakmai érdekképviselői szervezethez hasonlóan felszólalással készült, amelyet Kocsis István olvasott fel. Az elnökségi ülésen tájékoztató hangzott el még a kötelezpéldány-törvény tervezetével kapcsolatos fejleményekről és az OKT munkájáról. Az elnökség úgy döntött, hogy az egri vándorgyűlésnek a központi egyesületi költségvetésbe befolyó hasznát a továbbtanuló könyvtárosok támogatására fordítja (erről alább még szólunk).

Törvénykezési szeminárium – Hosszú, gondos előkészítő munka után, számos hazai kolléga írásban megküldött tézisei alapján, az Európa Tanács és az Európai Unió anyagi segítségével szeptember 28-tól 30-ig lezajlott a könyvtári törvénykezési szeminárium. A rendezvényt Szabó Zoltán, az MKM politikai államtitkára nyitotta meg. A bevezető előadásokat Dr. Kara Pál (Belügyminisztérium), Dr. Oros Paulina (Igazságügyi Minisztérium) és Novotnyk Imre (Pénzügyminisztérium) tartotta. A második napon élénk vita folyt tartalmi és módszertani kérdésekről. A szeminárium záró napján a külföldi résztvevők ismertették, hogyan áll országukban a könyvtárügy törvényi szabályozása, mekkora befolyással rendelkeznek a könyvtári egyesületek a törvényalkotásban, milyen segítséget várnak az Európa Tanácstól az egyes országok a könyvtári törvényalkotásban. A tanácskozásról hamarosan beszámoló jelentést közöl a Könyvtári Figyelő. A jelentés megkísérli csokorba kötni azokat a véleményeket, amelyek egy eljövendő törvény koncepciójához adalékkal szolgálnak.

Továbbtanuló könyvtárosok támogatása – Az egri vándorgyűlés gazdasági-lag is sikeres volt. A pénzmaradványból az MKE központi költségvetése is részesült. Ebből az elnökség a levelező tagozaton továbbtanuló egyesületi tag könyvtárosokat szeretné támogatni. A pályázók, ha a munkahely egyetértését is elnyerték, maximum 5000 Ft támogatást kaphatnak. A pályázati lehetőségről a szervezetek/szekciók tájékoztatnak, a kifizetéseket a kedvezményesebb adózás miatt a Magyar Könyvtárügyért Alapítvány (Győr) teljesíti. A kijelölt 200 ezer forintos keretet meghaladó esetleges további támogatásról az elnökség lehetőségei szerint dönt.

Fiatall könyvtárosok pályázata – Szeptember 30. volt a határideje a fiatal könyvtárosok szakmai tevékenységének ösztönzésére kiírt pályázatnak. Nyolc kolléga jelentkezett, pályázatukat az elnökség október 26-i ülésén bírálja el.

Összefogás a könyvtárakért – Lapzártakor még tart az Összefogás akció. Az MKE szervezeteitől beérkezett programfüzetek és meghívók tanúsága szerint mindenütt igen gazdag a programok kínálata. A kecskeméti épülő megyei könyvtárban tartott megnyitón meghirdették a közkönyvtárak évét, amelynek keretében az önkormányzatok kezelésében működő könyvtárak közel 400 millió forintos támogatásban részesülnek majd.

Borsod Megyei Szervezet – A BMSZ 1995. október 5–6-án kétnapos szakmai tanácskozást szervezett 25 szlovák és 25 észak-magyarországi könyvtáros kolléga részére a lillafüredi Palota Szállóban. A tanácskozáson a hazai könyvtárak külföldi kapcsolatairól volt szó, ennek keretében rövid tájékoztatás hangzott el a tatai könyvtárosok hollandiai, a soproni könyvtárosok burgenlandi és a pécsiek szlovéniai kapcsolatairól. Az elnökség a BMSZ-nek 15 ezer forintos külön támogatást ítélt meg a rendezvényhez.

Veszprém Megyei Szervezet – A VMSZ október 4-én látogatást szervezett Budapestre. A FSZEK-ben Katsányi Sándor volt a csoport házigazdája. A szakmai tapasztalatcsere keretében a kollégák a közhasznú ismeretek és a szépirodalmi recenziókatalógus számítógépes szolgáltatásairól tájékoztak. Délután Marót Miklós (Egyetemi Könyvtár, Budapest) vezetésével sétát tettek a Kerepesi temető irodalmi és történelmi sírhelyei között.

Hálózati tanfolyam – Harminc fő számára hirdette meg az egyesület a hálózati tanfolyamot – és több mint száz érdeklődő jelentkezett! Ezért egy tanfolyam helyett hármat szervezünk. A második tanfolyamra még a november 21-i hálózati konferencia előtt sor kerülhet, időpontjai: okt. 31-nov. 1., nov. 7–8., nov. 14. A harmadik tanfolyamra főként a Műszaki Szekció tagjait soroltuk be, a költségeket is fele részben az MSZ fedezi. Az időpontok: dec. 7–8., 14–15., 19. A második és harmadik tanfolyam résztvevőit, valamint azokat, akik valamilyen okból „lemaradtak”, a szervező Zrínyi Akadémia már értesítette. Ha a tanfolyam olyan sikeres is lesz, mint amilyen nagy iránta az érdeklődés, talán a jövő évben megismételhetjük.

Hálózati konferencia – November 21-én az OSZK-ban lesz a Mit nyújt a könyvtáraknak az Internet c. konferencia. A konferencia a számítógépes hálózatok könyvtári hasznosításának konkrét bemutatását tűzte ki célul, például egy-egy szakterület információforrásaiét, egy-egy információforrás részletes elemzését, könyvtári munkafolyamatokban használható források ismertetését stb. További témajavaslatok voltak még: dokumentumszolgáltatás, szerzői jogi kérdések, a Z39.50 szabvány, oktatás és használóképzés. Ezek mellett természetesen még a fő témába tartozó egyéb tárgyú előadások is lesznek. Az előadások a tervek szerint nyomtatásban is megjelennek; az anyagi lehetőségek függvényében önálló kiadványként vagy a szaklapokban.

BOBCATSSS – A 4. budapesti szimpóziumra 1996. január 29-től 31-ig kerül sor Budapesten, a szokott helyen, az Országos Széchényi Könyvtárban. A fő téma idén: Az információs szolgáltatások minősége. Az előadóknak szóló hirdetményt már közzétettük a szaklapokban. (Idén a magyar előadók is közvetlenül a holland szervezőknél jelentkezhettek.) A hallgatóságnak szóló részvételi felhívás hamarosan megjelenik.

Innsbrucki meghívás – Az Osztrák Könyvtárosegyesület (VÖB) meghívta az MKE elnökét, Vajda Eriket, hogy vegyen részt az innsbrucki egyetemi könyvtár

250 éves jubileuma alkalmából rendezett szimpóziumon, amelynek címe: A könyvtár: kincstár vagy infotéka.

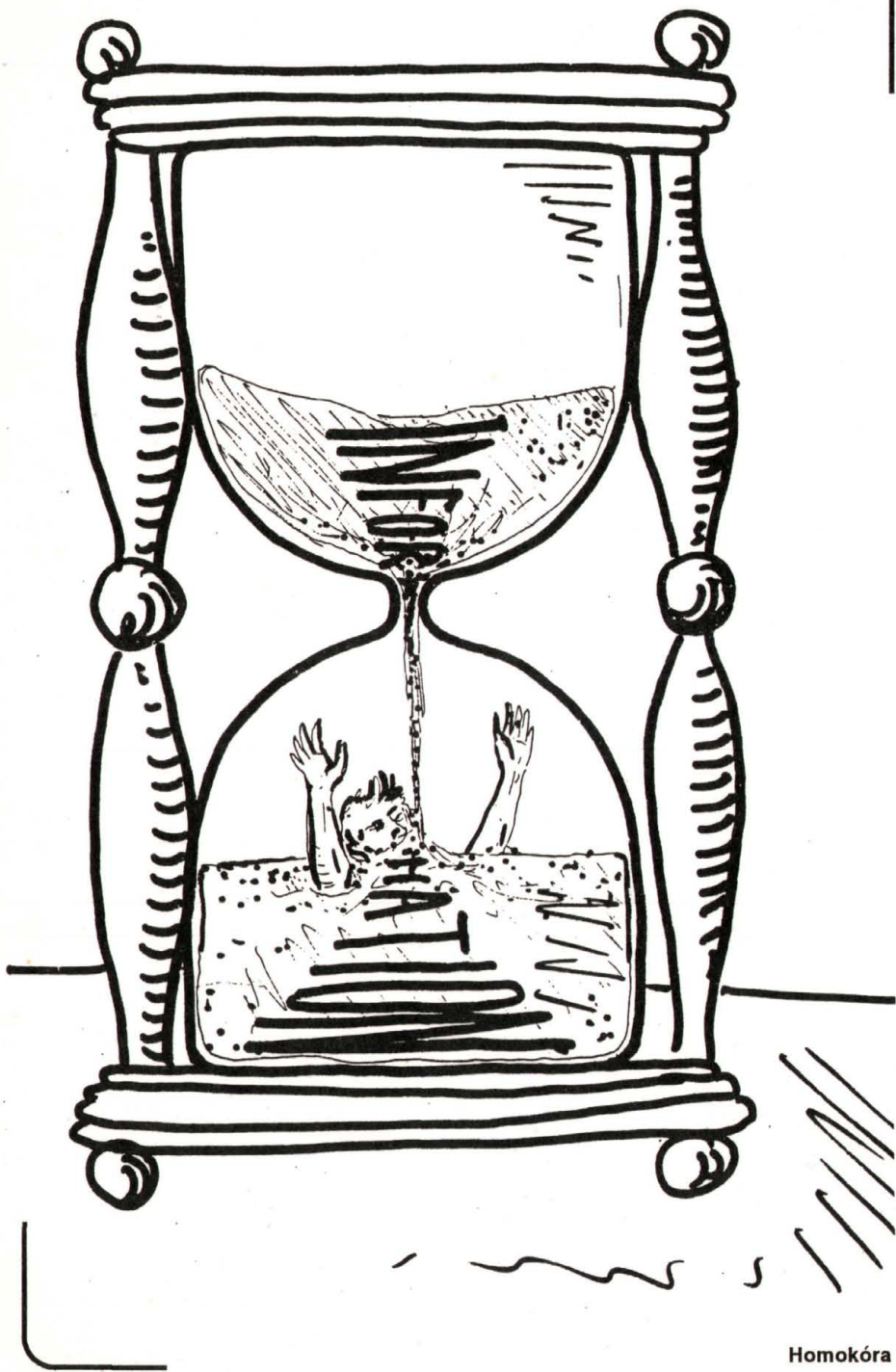
Előzetes rendezvénytájtár:

- 1995. november 6–9. DAT '95 konferencia és kiállítás (Magyar Adatbázisforgalmazók Szövetsége), Budapest, Thermal Hotel Helia
- 1995. november 21. Mit nyújt a könyvtáraknak az Internet? (az MKE országos rendezvénye), Budapest, OSZK
- 1995. december 5. A XVI.–XVIII. századi könyvek számítógépes feldolgozása (szakmai eszmecsere az MKE Társadalomtudományi Szekciójának szervezésében), Budapest, OSZK
- 1995. december vagy 1996. január: Szerzői jogi szeminárium (még nincs pontos időpontja)
- 1996. január 29–31. 4. BOBCATSSS-szimpózium (korábban „holland-magyar”), Budapest, OSZK

Állást keres – Népművelés-könyvtár szakos főiskolai végzettséggel, passzív franciatudással állást keres Szakállasné Nyárádi Erzsébet iskolai könyvtárban vagy bármilyen könyvtárban olvasószolgálati munkakörben. Lakástelefon: 185-8517. – Népművelés-könyvtár szakos főiskolai végzettséggel, passzív angoltudással állást keres Bosnyák Péterné iskolai könyvtárban vagy bármilyen könyvtárban olvasószolgálati munkakörben. Lakástelefon: 23/335-227. – Félállásban elhelyezkedne Rózsa Gabriella, ötödéves könyvtárszakos hallgató. Német szakos, emellett passzív angol- és hollandtudással is rendelkezik. Lakástelefon: 155-1415. – Ötödéves könyvtárszakos hallgató, középfokú angol és norvég nyelvismerettel munkát vállalna. Haralyi Krisztina, telefon: 113-6114. – Főiskolai végzettséggel, angol nyelvismerettel, számítógépes nyilvántartásra, olvasószolgálati munkára vállalkozna Ördög Ádámné, lakástelefon: 153-0920.

Ez alkalommal sajnos nem érkezett be közlésre szánt állás kínálat.

Ismét kérjük mind az állást keresőket mind az állást kínáló intézményeket, hogy hirdetésüket töröljék nyilvántartásunkból, ha már sikerült elhelyezkedniük, illetve betölteniük az állást. Kérjük, hogy – ha szükséges – inkább időnként telefonon újítsák meg hirdetésüket! Köszönjük.

Homokóra

